

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/514/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112218337
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5112218337.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci v právnej veci navrhovateľky C. K., nar. X.X.XXXX, bytom X. - P., G. XX/XX, právne zastúpenej advokátom JUDr. Martinom Burianom, so sídlom X., E. X, proti odporcovi J. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom X., D. XXXX/XX, právne zastúpenému JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s.r.o., so sídlom Žilina, Národná 17, o zaplatenie 4.000 eur s príslušenstvom, na základe odvolania odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14C/117/2012-85 zo dňa 5.9.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o uložení povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi 4.000 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 1.700 eur od 1.7.2011 do zaplatenia a s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 2.300 eur od 16.11.2011 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania z r u š u j e a vec mu v rozsahu zrušenia v r a c i a na ďalšie konanie.

Rozsudok okresného súdu z o s t á v a n e d o t k n u t ý vo výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšku, ktorý nebol odvolaním napadnutý.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 4.000 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 1.700 eur od 1.7.2011 do zaplatenia a s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 2.300 eur od 16.11.2011 do zaplatenia. Mal za preukázané, že došlo k naplneniu účelu Dohody o odstúpení prenájmu reštauračného zariadenia zo dňa 1.2.2011, a tým bolo ukončenie pôvodného nájomného vzťahu medzi navrhovateľkou a prenajímateľom a umožnenie odporcovi uzavrieť nový nájomný vzťah; vrátenie odovzdania zariadenia reštaurácie a databázy zákazníkov. Nebolo zistené, že by zmluva bola uzavretá v rozpore so zákonom, prípadne, že by plnenie bolo nemožné alebo nedovolené. Okresný súd preto predmetnú zmluvu považoval za platnú a účinnú a odporca z nej bol povinný plniť. Samotný odporca povinnosť plniť z predmetnej zmluvy nenamietal ani v korešpondencii s protistranou po tom, čo bol vyzvaný na jej (s)plnenie. Bolo pritom preukázané, že odporca uhradil navrhovateľke 2.900 eur,; čiže z dohodnutej odplaty 6.900 eur mu zostáva uhradiť ešte 4.000 eur. Nakoľko sa odporca dostal do omeškania v časti dvoch splátok, okresný súd mu uložil aj povinnosť zaplatiť navrhovateľke úrok z omeškania.

Vo zvyšku, čo do zaplatenia zmluvnej pokuty 0,1 % denne zo sumy 1.700 eur od 1.7.2011 do zaplatenia a 0,1 % denne zo sumy 2.300 eur od 16.11.2011 do zaplatenia, návrh zamietol. Vychádzal z toho, že nebolo preukázané platné uzavretie dohody o zmluvnej pokute. Navrhovateľka tento nárok ani riadne neodôvodnila, len odkázala na uzavretú zmluvu, z obsahu ktorej ale takýto nárok nevyplýva.

O trovách rozhodol okresný súd tak, že odporca je povinný nahradiť ich navrhovateľovi vo výške 67,20 eur z titulu zaplateného súdneho poplatku a vo výške 213,39 eur z titulu trov právneho zastúpenia. Aplikoval § 142 ods. 2 O.s.p., keďže navrhovateľ bol v konaní úspešný v časti 28 % (žiadal priznať 4.000

eur s príslušenstvom a zmluvnú pokutu ku dňu rozhodnutia súdu v rozsahu 2.870 eur, pričom mu bolo vyhovené v časti o zaplatenie 4.000 eur s príslušenstvom).

Proti tomuto rozsudku vo výrokoch o povinnosti zaplatiť navrhovateľke 4.000 eur s príslušenstvom a o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, ktorý sa alternatívne domáhal jeho zmeny tak, že návrh navrhovateľky bude zamietnutý aj v časti o zaplatenie 4.000 eur s príslušenstvom alebo jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Tvrdil, že Dohoda o odstúpení prenájmu reštauračného zariadenia je neplatným právnym úkonom pre jej neurčitosť a nezrozumiteľnosť. Nie je zrejмый pojem „odstúpenie prenájmu reštaurácie“, pričom navrhovateľka nebola oprávnená s nehnuteľnosťou disponovať, nakoľko nebola jej vlastníčkou. Tou bola Matica Slovenská, ktorá reštauráciu prenajala spoločnosti HRINIK, s.r.o.

Odvolateľ uviedol, že dotknutá nájomná zmluva bola uzatvorená s účinnosťou od 1.2.2011, takže po tomto dátume nemala navrhovateľka oprávnenie s predmetným nebytovým priestorom disponovať, keďže už nebola jeho nájomníčkou. V konaní pritom nebolo vôbec preukázané, kedy a na základe akej skutočnosti došlo k ukončeniu pôvodného nájomného vzťahu medzi navrhovateľkou a prenajímateľom. Suma 6.900 eur sa odvíjala od tvrdení navrhovateľky, že do reštaurácie chodí na obed 50 až 70 zákazníkov denne. Zariadenie reštaurácie malo minimálnu hodnotu; jediné, čo by malo hodnotu vyčísľiteľnú v peniazoch, je fungujúca prevádzka, t.j. pravidelní zákazníci. Predmetné tvrdenie o 50 až 70 obedoch denne sa však ukázalo ako nepravdivé a on (odvolateľ) ním bol uvedený do omylu. Keby vedel, že prevádzku navštevuje 20 až 30 stravníkov, nevzala by si ju spoločnosť HRINIK, s. r. o., do prenájmu.

Odporca poukázal taktiež na to, že z dokazovania vyplynulo, že väčšinu rekonštrukčných prác si objednala a zaplatila priamo Matica Slovenská. Čiže aj dotknuté tvrdenie navrhovateľky sa ukázalo ako nepravdivé, preto nie je dôvod, aby jej zaplatil 6.900 eur. Už doteraz zaplatená suma 2.900 eur je za počet 25 denných zákazníkov a za zariadenie s minimálnou hodnotou neprimerane vysoká. V tejto spojitosti dodal, že nijakým spôsobom nebolo špecifikované zariadenie reštaurácie; on od navrhovateľky nič neprevzal a táto mu nič neodovzdala. Ďalej poukazoval na význam slova „databáza“, pričom navrhovateľka mu žiadny takýto súbor informácií neodovzdala. Ak by malo ísť o databázu zákazníkov, musela by táto obsahovať mená, adresy a kontaktné údaje stravníkov, na zhromažďovanie ktorých údajov by navrhovateľka musela mať súhlas dotknutých osôb.

Navrhovateľka navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť. K námietke odporcu o neplatnosti právneho úkonu uviedla, že až do podania návrhu odporca platnosť Dohody nerozporoval. Naopak, v jej zmysle prevzal prevádzku aj s klientelou, čiastočne uhradil dohodnuté odstupné, pričom nikdy nepožadoval vrátenie uhradených platieb; dokonca mal v úmysle prevádzku odstúpiť ďalšiemu subjektu a peniaze doplatiť navrhovateľke. Tvrdenie odporcu, že mu nebola postúpená databáza klientov označila navrhovateľka za čisto účelové, keďže ním argumentuje až v dobe, kedy bolo voči nemu uplatnené zaplatenie „odstupného“. Pokiaľ bol toho názoru, že plnenie zo záväzku, na ktorý sa navrhovateľka zaviazala, má vady, mohol uplatniť (už v minulosti) niektorý zo zákonných nárokov.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p. (z toho titulu nedotknutým zostal nenapadnutý výrok o zamietnutí návrhu vo zvyšku) a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) v preskúmvanej časti rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. f/, ods. 2 O.s.p.

Neobstojí tvrdenie odvolateľa, že Dohoda o odstúpení prenájmu reštauračného zariadenia je neplatným právnym úkonom pre jeho neurčitosť a nezrozumiteľnosť, a to či už z hľadiska pojmového vymedzenia, alebo z hľadiska podstaty/účelu predmetnej zmluvy. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že účastníci medzi sebou uzavreli nepomenovanú zmluvu podľa § 51 Obč. zák., obsahom ktorej bolo odovzdanie „odstúpenie prenájmu reštaurácie“ s prenechaním vecí, ktoré do podniku vniesla navrhovateľka, vrátane odovzdania databázy (zoznamu) zákazníkov. Aj v dôsledku predmetnej zmluvy mohol odporca, resp. firma HRINIK, s. r. o., za ktorú v danej záležitosti konal výlučne odporca, následne uzatvoriť nájomnú zmluvu s vlastníkom priestorov Maticou slovenskou.

Je vhodné uviesť, že v oblasti prevádzkovania reštauračných zariadení je štandardnou praxou, že prevádzkovateľ zmluvne odstúpi za odplatu prevádzku inému prevádzkovateľovi. Predmetom takýchto zmlúv býva obvykle „prenechanie“ (vo význame predaja) zariadenia reštaurácie, či už kuchynského vybavenia alebo stolovacej časti, kontakty na dodávateľov, zabehnutá klientela a podobne; čo bolo splnené i v súdnej veci. Uvedené pritom bližšie nesúvisí so samotným pre/nájomom priestorov - nehnuteľnosti, v ktorej sa dotknutá prevádzka/reštaurácia nachádza.

Námietka odvolateľa, že nie navrhovateľka, ale Matica slovenská bola vlastníkom (a teda aj potenciálnym prenajímateľom) nehnuteľnosti, tak nie je podstatná. Nadväzne z hľadiska predmetu sporu nie je právne relevantnou otázkou, kedy a na základe akej skutočnosti došlo k ukončeniu pôvodného nájomného vzťahu medzi navrhovateľkou a prenajímateľom nehnuteľnosti - Maticou slovenskou.

Z vyjadrení účastníkov (vrátane výslovných vyjadrení odporcu) je nepochybné, že obsah predmetnej zmluvy, resp. práva a povinnosti z nej zmluvným stranám vyplývajúce, im boli známe a zrejmé. Ku „vzniku nejasností“ ohľadom obsahu predmetnej zmluvy došlo až po tom, čo bol odporca navrhovateľkou vyzvaný na úhradu zvyšnej časti „odstupného“. V danej súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že odporca po uzavretí zmluvy o odstúpení prenájmu reštauračného zariadenia prevádzkoval v dotknutých priestoroch reštauráciu cca 10 mesiacov, v období pred uplatnením nárokov navrhovateľkou nespochybňoval svoje povinnosti vyplývajúce z uvedenej zmluvy, ani neuplatňoval nijaké nároky z titulu vadného plnenia zo strany navrhovateľky. Naopak, svoju povinnosť zaplatiť „odstupné“ v časti splnil a vyjadril ochotu uhradiť aj zvyšok dlhu, prípadne časť zodpovedajúcu hodnote, ktorú získa z očakávaného postúpenia - predaja prevádzky (e-mail odporcu zo dňa 7.3.2012, č.l. 31 spisu).

Účel odovzdania databázy zákazníkov v súdnej veci nemožno vidieť v tom, aby nový prevádzkovateľ získal osobné údaje zákazníkov reštaurácie; k čomu smeruje odvolacia argumentácia odporcu v tejto časti. Svojim charakterom ide o argumentáciu ad absurdum. Odporca mal záujem prebrať od navrhovateľky zabehnutú reštauráciu, vrátane jej (stálej) klientely. V danom kontexte je potrebné vnímať aj termín „databáza zákazníkov“ použitý účastníkmi pri uzavretí spornej dohody. Jednalo sa o zoznam zákazníkov, ktorí stravovacie služby poskytované navrhovateľkou využívali relatívne pravidelne a tvorili stálu klientelu reštaurácie; osobitne v rámci podávania obedov. Pokiaľ navrhovateľka zasielala počas prevádzkovania reštaurácie ponuku - jedálny lístok zákazníkom na ich e-mailové adresy, vzhľadom na vyššie uvedený účel, postačuje aj poskytnutie dotknutých e-mailových adries.

Nepodstatnou je aj otázka rozsahu rekonštrukčných prác, ktoré mali byť navrhovateľkou vykonané pred uzavretím Dohody o odstúpení prenájmu reštauračného zariadenia, resp. pred začatím jej vlastného prevádzkovania reštaurácie. Tento rozsah totiž neovplyvňuje postavenie odporcu, ktorý bol len prevádzkovateľom reštaurácie, prípadne nájomcom priestorov, nie však ich vlastníkom. Preto nemá vplyv ani na výšku plnenia, ku ktorému sa odporca voči navrhovateľke zmluvne zaviazal. Z obsahu samotnej Dohody a tiež prednesov odporcu ani nevyplýva, že by rekonštrukcia, resp. drobné stavebné úpravy nejakým spôsobom podmieňovali vôľu strán pri uzavretí spornej zmluvy.

Napriek doteraz konštatovanému v aktuálnom štádiu nebolo možné vec meritórne uzavrieť. Hoci sa okresný súd otázkou tvrdeného počtu 50 až 70 obedov denne vydávaných navrhovateľkou (čiastočne) zaoberal, nebol dôsledný v ustálení jednoznačného skutkového záveru a následne právneho posúdenia z hľadiska eventuálneho naplnenia, či nenaplnenia, predpokladov konania odporcu v omyle v zmysle § 49a Obč. zák.

Nepriamo dotknutá otázka konania odporcu v omyle (otázka relatívnej neplatnosti právneho úkonu - § 40a Obč. zák.) bola obsahom viacerých prednesov procesnej strany odporcu v priebehu konania. Eventuálne posudzovanie uvedených nevýslovných vyjadrení sa však stáva bezpredmetným jednoznačným vymedzením odporcu (prostredníctvom prednesu jeho právnej zástupkyne na pojednávaní dňa 5.9.2013, č.l. 79 spisu). Hoci sa jedná o vyjadrenie až v rámci tzv. záverečného vyjadrenia, jeho obsah, t.j. námietka relatívnej neplatnosti právneho úkonu, neumožňovali okresnému súdu bez ďalšieho vydať (konečné) rozhodnutie vo veci samej. V danom smere je odvolanie odporcu dôvodné.

V ďalšom postupe v konaní bude úlohou okresného súdu sa dôsledne zaoberať dotknutou otázkou, v nevyhnutnej miere ustáliť relevantné skutkové okolnosti a zistený skutkový stav právne posúdiť.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o veci samej (v časti), zrušil aj od uvedeného výroku závislý výrok o trovách konania. V „novom“ rozhodnutí rozhodne okresný súd aj o trovách aktuálneho odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.